

[Indenrigsministeren.]

og det synes jeg, alle maa ønske, at der paa disse Omraader gennemføres den størst mulige Ensartethed; det kan ikke være rigtigt, at der paa disse Omraader følges et Princip i en Retskreds og et andet Princip i en anden Retskreds. Og naar det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen siger, at denne Bestemmelse halvvejs gør Sundhedsstyrelsen til Dommer, forstaar jeg overhovedet ikke, hvordan et æret Medlem kan fremsætte en saadan Udtalelse. Denne Bestemmelse medfører kun eet: at Sundhedsstyrelsen har Myndighed til at forlange, at Sagen kommer for Domstolene; det er dog ikke ensbetydende med, at Sundhedsstyrelsen selv halvvejs er Dommer.

Hertil maa jeg føje, at jeg er forundret over, at det ærede Medlem netop forlanger dette ændret, idet vi paa et andet Omraade, nemlig i Apotekerloven, har en ganske tilsvarende Bestemmelse. I Apotekerloven har vi den tilsvarende Bestemmelse, at Sagerne ikke kan sluttet uden Tilladelse fra Sundhedsstyrelsen, og denne Apotekerlov har det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen selv stemt for ikke mere end to Maaneders siden, og han har netop stemt for denne Bestemmelse. Det forekommer mig derfor, at megen saglig Grund kan der ikke ligge bag dette Ændringsforslag.

Til Slut vil jeg blot sige, da Mindretallets Ordfører har talt saa meget om at sikre Befolkningen mod Misbrug fra Lægernes og disses Organisations Side, at jeg paa enhver Maade baade ved Fremsættelsen af Lovforslaget og ved Behandlingen her i Tinget har søgt at medvirke til at yde Sikkerhed mod saadanne Misbrug, og jeg tør sige, at Lovforslaget, som det vil komme til at foreligge efter Udvalgsflertallets Indstilling, i hvert Fald vil komme til at indeholde større Sikring mod Misbrug fra Lægernes Side end et Lovforslag i den Affattelse, som det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen ønskede i Lægekommisionen.

Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at man har lidt Indtryk af, at det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen ikke blot har det, som alle bør have det, at man gerne vil hindre, at eventuelt stærke Lægeorganisationer misbruger deres Magt, at Lægernes Pligt og Ansvar ikke er rigtig afgrænset, men ved Siden deraf har det

saadan, som jeg mener, man ikke bør have det, at han ser rødt, hver Gang han ser en Læge. Lovforslaget, som det nu forhaabentlig bliver vedtaget, vil betyde en Afgrænsning af Lægernes Pligter og Ansvar, som vi i dette Øjeblik savner; det vil forhaabentlig give Befolkningen fornøden Beskyttelse overfor ublu Krav fra Lægestanden eller Lægeforeningers Side, og det vil betyde een Ting til, det vil betyde, at Lægmands Virksomhed paa dette Omraade, de saakaldte Kvaksalveres Virksomhed, er lagt over paa det Grundlag, jeg hele Tiden har ment var det rigtige, at der ikke heroverfor fra Lovgivningsmagtens Side skal foretages Tvangsforanstaltninger, men at det fastslaas, at de paagældende, der uden at have Lægeuddannelse udøver Virksomhed af denne Karakter, maa være sig deres Ansvar bevidst, og den af disse Lægmand, der uomtvistelig udsætter nogens Liv for Fare, maa tage det Ansvar, som følger dermed.

Jeg vil meget haabe, at Lovforslaget, som det nu kommer til at forlade Folketinget, meget snart maa forlade Rigsdagen, idet alle er enige om, at der i Befolkningens Interesse bør ske en Klaring og en Afgrænsning af Pligt og Ansvar baade med Hensyn til Lægers og Lægmands Virksomhed.

Svend Nielsen: Den højtærede Indenrigsminister bebrejdede mig halvvejs — og han har tidligere fremsat en lignende Udtalelse —, at jeg ikke i Lægekommisionen paa alle de Punkter, hvor jeg nu har indtaget en Særstilling, har givet Udtryk for, at jeg havde en saadan. Jeg vil sige til den højtærede Indenrigsminister, at der bør ikke her i Landet være Forbud imod at blive klogere, og det er det, der er sket med mig her; ved at arbejde med Sagen er jeg blevet klogere, end jeg var, den Gang Sagen var til Behandling i Lægekommisionen. Saaledes gaar det de fleste Mennesker: jo mere de arbejder med en Sag, jo mere de kommer ind i den, desto bedre opdager de eventuelle Fejl og søger at faa dem rettet. Det er derfor ret underligt at fremsætte en saadan Bebrejdelse.

I Anledning af det af Mindretallet stillede Ændringsforslag under Nr. 17 udtalte den højtærede Indenrigsminister, at han tror, Lægestanden staar paa et saadant Standpunkt, at dette Ændringsforslag er